

РЕШЕНИЕ

№ 3810

гр. София, 11.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3155** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. И. И., чрез процесуалния му представител адв. Е. Е. срещу Решение от 22.02.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, по НАХД № 13160/2019 г., с което е потвърден Електронен фиш серия К № 2764695 от 22.05.2019 г., издаден му от Столичната дирекция на вътрешните работи, на основание чл. 189, ал. 4 вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 ЗДвП за налагането на административно наказание "глоба" в размер на 400 лв. за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Сочи, че въззивна инстанция неправилно е приела, че електронният фиш е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и че нарушението е извършено от Т. И.. В тази връзка излага доводи, че от събраните по делото доказателства не е установено на посоченото в ЕФ дата, място и час да е използвано

АТСС. Счита, че в ЕФ не се съдържа пълно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, с което е ограничено правото на защита на нарушителя да разбере в пълен обем вмененото му административно нарушение. Отделно от това излага, че не е посочен пътния знак, който е въведено ограничението и къде е бил поставен. Счита, че отразената в ЕФ фактическа обстановка не отговаря на обективната действителност. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени Електронен фиш серия К № 2764695 от 22.05.2019 г.

Ответникът Отдел "Пътна полиция"- СДВР не представя писмен отговор по касационната жалба, не участва с представител при разглеждане на делото, нито писмено изразява становище в касационното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на 22.05.2019 г., в 11:30ч. в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], Т. И. управлявал собствения си л.а. „Рено М.“ с ДК [рег.номер на МПС] със скорост на движение 85 км/ч, след приспаднал толеранс от 3 км/ч, при ограничение от 50 км/ч за населено място, което представлява превишение от 35 км/ч. За констатираното нарушение е издаден процесният Електронен фиш.

От правна страна, въззивният съд е приел, че при издаване на ЕФ са спазени изискванията за компетентност и процесуалните правила. Нарушението е извършено и доказано от обективна и субективна страна, поради което и правилно е ангажирана отговорността на И. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Правилен е изводът на първостепенния съд, че касаторът Т. И. е извършил нарушение чл.21 ЗДвП. В ал.1 на чл.21 ЗДвП е въведена забрана за водачите на пътни превозни средства да превишават установената стойност в km/h. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от тази, установена в ал.1: за населено място, извън населено място, автомагистрала и скоростен път, това се сигнализира с пътен знак (чл.21, ал.2 ЗДвП). За неизпълнение на забраната за превишаване на определената в закона или с пътен знак скорост в населено място, чл.182, ал.1, т.4 предвижда административно наказание „глоба“, която за превишение от 31 до 40 km/h е в размер на 400 (четиристотин) лева.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, настоящият касационен състав приема, че са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и настоящия съдебен състав ги споделя. В посочената разпоредба е отразено, че електронният фиш съдържа данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи.

В конкретния случай, оспореният електронен фиш отговаря на посочените изисквания, като в него се съдържа посочената информация. В този смисъл неоснователно е възражение на жалбоподателя, че нарушението не е описано съобразно изискванията на закона. Това твърдение не отговаря на действителната фактическа обстановка. В електронния фиш ясно е посочено, че лекият автомобил на касатора е засечен да преминава покрай стационарната камера със скорост 85 км./ч, при ограничение на скоростта в населено място от 50 км./ч, описано е какво е превишението, както и е отчетена допустимата грешка от +/- 3 км./ч.

В съставеният електронен фиш, както се посочи по-горе, нарушението е описано по начин, който дава възможност на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение. Във фиша е отразена посоката на движение на МПС, управлявано от касатора, както и е конкретизирано населеното място, в което е извършено нарушението, улицата, по която се е движело МПС-то, посоката на движение, датата и часа на преминаване през участъка, в който е засечена превишената скорост. В направеното заснемане на нарушението, мястото на извършване на нарушението е установено с координати. Съставеният електронен фиш съответства на одобрения от министъра на вътрешните работи образец, представен като такъв по административната преписка, както и е представена заповедта, с която е одобрен образец. Предвид на това, не са налице нарушения относно съдържанието на оспорения фиш, водещо до неговата отмяна. Ето защо съдът намира, че не е нарушено правото на защита на касатора – същият е узнал за какво е наказан, узнал е установения фактически състав на извършеното от него деяние, узнал е, че с това деяние е нарушил изискването за спазване ограниченията на скоростта.

Неоснователни са доводите, изложени в жалбата пред СРС, респ. повторени в касационната жалба за допуснато процесуално нарушение при издаването на електронния фиш, поради непосочване на пътния знак, с който е въведено ограничението и къде е бил поставен. Със ЗИД ЗДП, обн. В ДВ бр. 54/2017г. е отменена разпоредбата на чл.165, ал. 2, т.8 ЗДвП, налагаща задължение на контролните органи да обозначат, чрез поставяне на пътни знаци, оповестяване в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерство на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазване на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства и системи. Отменена е и разпоредбата на чл. 7 от Наредба №8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (сД, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018г.).

Предвид изложеното споделят се изводите на въззивна инстанция, че към датата на извършване на нарушението ЗДвП не предвижда такова задължение.

Неоснователни са доводите, че в съдебното производство не е установено на посоченото в ЕФ дата, място и час да е използвано АТСС. В преписката е приложен Протокол за използване на автоматизираното техническо средство от 22.05.2019 г., като изрично в него е отразено мястото за контрол, посоката на движение, номер на служебния автомобил, начало и край на работа. Отделно от това от събраните в съдебно производство доказателства се установява, че са спазени са изискванията за използването на мобилна система за контрол на скоростта тип „TFR1-M” с № 619, същата е преминала и периодична проверка, видно от протокол № 8-38-1918 г. Контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредбата- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на Закона за измерванията и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на ДАМТН. С оглед на това, като взе предвид събраните по делото писмени доказателства, съдът намира, че АТСС, заснела процесното нарушение на 22.05.2019г. в 11:30 часа е правилно експлоатирана, поради което и производството по ангажиране на административно-наказателна отговорност чрез издаването на електронен фиш, се е развило при спазване на установените процесуални правила.

Санкционната разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП предвижда глоба във фиксиран размер от 400 лв. за водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, от 31 до 40 км/ч., поради което не следва да се обсъжда въпроса за редуциране на нейния размер.

При правилно установена фактическа обстановка съда е обосновал и законосъобразни правни изводи.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че обжалваното съдебно решение е правилно, не са налице основания за отмяна по чл. 348 от НПК и следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 22.02.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 116-ти състав, по НАХД № 13160/2019 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.